

Thema Geloven in een crisis-situatie(Pnr.) Job 2: 1-3; 2:11-3:3; 4: 1-7
Uitgesproken 10 juni 2018 in de Baak te Hasselt

Het is de 2^e zondag na Trinitatis

Liederen uit Evangelische liedbundel (ELB), Liedboek '73 en Nieuwe Liedboek (NLB)

Vóór de dienst:

Zingen: ELB 308: 1 en 3

1. Doorgrond mijn hart en ken mijn weg, o Heer.
Beproof me en zie wat niet is tot uw eer.
Is soms de weg die 'k ga niet goed voor mij:
leid me op de eeuw'gen weg, Heer, maak mij vrij!

3. Zie Heer, hier ben ik; maak mij een vat voor U;
Woon in mijn hart, vernieuw het, doe het nu!
Verbreek mijn wil, maak me' ook van hoogmoed vrij;
'k Wil in U blijven, Heer, blijf Gij in mij.

Zingen NLB 1005: 1, 4 en 5

1. Zoekend naar licht, hier in het duister
Zoeken wij U, waarheid en kracht
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,
Schijn in de donkere nacht.

Refrein:

Christus ons licht, schijn door ons heen, schijn door het duister
Christus, ons licht, schijn ook vandaag, hier in uw huis.

2. Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen,
zoekend naar hoop, troost in uw woord.
Spreek door ons heen tot de verdrukten,
zo wordt uw stem gehoord.

Refrein

3. Zoekend naar brood lijden zij honger,
zoekend naar water lijden zij dorst.
Maak ons uw brood, breek voor ons allen,
U bent de vredevorst.

Refrein

4. Zoekend naar troost zijn velen dakloos,
zoekend naar warmte zijn velen koud.
Maak ons een huis van levende stenen,
schuilplaats voor U gebouwd.

Refrein

5. Met zoveel gaven genoeg aan ons gegeven,
voor zoveel leed, zoveel gemis.
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen, t
otdat uw rijk hier is!

Refrein

Welkom en mededelingen

Aanvangslied Psalm 130: 1 en 3

1 Uit diepten van ellende roep ik tot U, o Heer.
 Gij kunt verlossing zenden, ik werp voor U mij neer.
 O laat uw oor zich neigen tot mij, tot mijn gebed.
 Laat mij gehoor verkrijgen, red mij, o Here red!

3 Ik heb mijn hoop gevestigd op God den Heer die hoort.
 Mijn hart, hoezeer onrustig, wacht zijn verlossend woord.
 Nog meer dan in de nachten wachters het morgenlicht,
 blijf ik, o Heer, verwachten uw lichtend aangezicht.

Bemoediging en Groet

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Inleiding

Kyriegebed

Woorden van lofprijzing

Zingen NLB 723: 2

2 O Heer, uw onweerstaanbaar woord
 drijft rusteloos de eeuwen voort
 wat mensen ook verzinnen.
 En waar de weg onvindbaar scheen
 mochten wij door geloof alleen
 de tocht opnieuw beginnen.
 Gij hebt de vaders bevrijd
 en uit het diensthuis uitgeleid
 naar 't land van melk en honing.
 Hervorm, herschep ook ons geslacht,
 opdat het door de wereldnacht
 de weg vindt naar uw woning.

Gebed om de opening van het Woord

Kinderen gaan naar
 nevendienst
 (zingen 'Wij gaan voor
 even uit elkaar')

Wij gaan voor e-ven uit elkaar
 en de-len nu het licht
 Dat licht ver-telt ons iets van God.
 Op hem zijn wij ge-richt.

2. Wij geven Gods verhalen door
En wie zich openstelt
Ervaart misschien een beetje licht
Door wat er wordt verteld

3. Straks zoeken wij elkaar weer op
En elk heeft zijn verhaal
Het licht verbindt ons met elkaar
Het is voor allemaal

Schriftlezingen Job 2: 1-3; 2:11 t/m 3:3; 4: 1-7

2: 1. Op een dag kwamen de hemelbewoners hun opwachting maken bij de HEER, en ook Satan maakte bij hem zijn opwachting. 2. De HEER vroeg aan Satan: 'Waar kom je vandaan?' Hij antwoordde: 'Ik heb rondgezworven en rondgedoold op aarde.' 3. De HEER vroeg aan Satan: 'Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad. Ja, hij is nog even onberispelijk als altijd, en jij hebt mij ertoe aangezet hem zonder reden te gronde te richten.'

2: 11. Drie vrienden van Job, Elifaz uit Teman, Bildad uit Suach en Sofar uit Naäma, hoorden van de rampspoed die hem had getroffen, en ze besloten hem op te zoeken. Onderweg ontmoetten ze elkaar, en samen gingen ze naar hem toe om hun medeleven te tonen en hem te troosten. 12. Toen ze Job vanuit de verte zagen herkenden ze hem niet, en ze barstten uit in luid geweeklaag, ze scheurden hun kleren en wierpen stof omhoog over hun hoofd. 13. Zeven dagen en zeven nachten bleven ze naast hem op de grond zitten zonder iets tegen hem te zeggen, want ze zagen hoe vreselijk hij leed.

3: 1. Daarna opende Job zijn mond en vervloekte de dag van zijn geboorte. 2. Hij zei: 3. 'Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: "Een jongen is verwekt."

4: 1 Toen nam Elifaz uit Teman het woord: 2. 'Kun je verdragen dat iemand het woord tot je richt? Maar wie zou nu kunnen zwijgen? 3. Velen stond je bij met raad en daad en wie de moed ontzong, heb je gesterkt. 4. Je woorden richtten hem die struikelde weer op, aan knikkende knieën gaf je nieuwe kracht. 5. Maar nu word jij beproefd, en je verliest de moed, nu treft jou het onheil, en je geeft het op. 6. Vertrouw je niet op je ontzag voor God, geeft je onbesproken levenswandel je geen hoop? 7. Ken jij onschuldigen die hij te gronde richtte? Werden rechtschapenen ooit in het ongeluk gestort?

Zingen Lied 29: 1 en 4 (Liedboek '73)
1 Gij die 't menselijke leven
hebt gewild, waarom hebt Gij
het ten dode opgeschreven,
waarom gaat het snel voorbij?
Wenst Gij, dat we ons nederleggen
zonder vragen of verweer?
Zijn die ons de dood aanzeggen
wel uw engelen, o Heer?

4 Onverhoeds is mij ontnomen

't veilig huis van mijn bestaan;
 ach, ik moet tot in mijn dromen
 't roofdier van mijn angst weerstaan.
 En ik klaag, zoals een vogel
 klaagt om zijn verstoorde nest.
 Naakt ben ik, en naar den hoge
 schreeuwt wat er van mij nog rest.

Prediking

Zingen NLB 657: 2 en 3
 Al is mijn stem gebroken,
 mijn adem zonder kracht,
 het lied op and're lippen
 draagt mij dan door de nacht.
 Door ademnood bevangen
 of in verdriet verstild:
 het lied van Uw verlangen
 heeft mij aan 't licht getild!

Het donker kan verbleken
 door psalmen in de nacht.
 De muren kunnen vallen:
 zing dan uit alle macht!
 God, laat het nooit ontbreken
 aan hemelhoog gezang,
 waarvan de wijs ons tekent
 dit lieve leven lang.

Kinderen komen terug in de kerkzaal

Dankgebed en voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen Lied 472: 1, 2, 5 en 6 (Liedboek '73)
 1 Door uwe donkre sluier heen
 zoekt U mijn hart met zijn gebeên,
 o eeuwge bron van al wat is,
 o groot, o diep geheimenis.

2 Gelijk de bloem naar zonnegloed
 zo neigt mijn ziel naar 't hoogste goed;
 ze is voor altijd aan U geboeid,
 o liefde, die het al doorgloeit!

5 De draad, die in de donkerheid
 mij door des doolhofs gangen leidt,
 brengt mij tot U, Gij trekt, Gij spant:
 want 't einde is in uwe hand.

6 In 's levens droom en schemerschijn

laat mij in U geborgen zijn,
wees in de schaduw van de tijd
mijn licht, o liefdes werkelijkheid!

Zegen

Gezongen 'Amen'